

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΕΞΑΜΗΝΙΑ 2α.

ΑΡΙΘ.

18ος.

Φυλλάδια

12.

Τιμή ὀβολοι

36.

Κεφαλληνία 16 Ἰαννουαρίου 1861.

ΝΕΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ.

Ὁ Λύχνος σήμερα ξαναβγαίνει μέσ' ἀπὸ τὰς Λυχνιές, σὰν ἀχτίνα μέσ' ἀπὸ σύγνεφα. Εἰρήνη Ἡμῖν!

Ὅσοι ἐνδιαφέρονται εἰς τὸ νὰ μένη ἀτάραχη καὶ ἀνεμπόδιστη ἡ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ, θὰ εἶδονε βέβαια μ' εὐχαρίστηση τὸ ξανάσασμα ποῦ τοὺς δίνω.

Φίλοι συνδρομηταί. Ἡ συνδρομὴ γιὰ τὴ δεύτερη τοῦτη ἑξαμηνία, ποῦ ἄρχισε ἔως ἀπὸ τὸν 13ον. ἀριθμόνμας, θέλει κανονισθεῖ ἔτσι,

Μέρος Πρῶτον.

Δικαιώματα τῶν Συνδρομητῶν.

Ἄρθρον 1ον. Ὅποιος θέλει νὰ πληρώσῃ τὴ συνδρομὴ του, πληρόνει. Ὅποιος δέ-θέλει νὰ πληρώσῃ, δὲν πληρόνει!

Μέρος Δεύτερον.

Δικαιώματα τοῦ Λύχνου.

Ἄρθρον 2ον. Ὁ Λύχνος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παραπονεθῇ γιὰ τοὺς μὴ-πληρόνοντας, ἀλλὰ στὲς στήλες του μόνον.

Τὴ γεναιότητα τούτη μᾶς τὴν ὑπαγορεύει ὁ Ὁρθὸς Λόγος. Ὁ Ὁρθὸς Λόγος μᾶς λέγει ὅτι, ὅταν ἕνας Συν-ἀχτὴς ἔχῃ νὰ λάβῃ ἀπὸ ἕνα Συνδρομητὴ 15 λεπτά, ἢ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.Σ341Φ40035

κοινωνία, ἡ κοινωνία χρεοστεῖ νὰ πλάσῃ τὴν ὕλην τούτην.

Τὸ μέγα ζήτημα λοιπὸν τῆς ἡμέρας εἰς τὴν Ἑφτάνηνσο πρέπει νὰ ᾔῃ ἡ ἀναθροφή ποῦ χρεοστεῖται τοὺς πρώην ὑποχειρίους, οἱ ὅποιοι χωρισμένοι ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους τοὺς ἀφεντάδες, πλανεμένοι καὶ διεφθαρμένοι ἀπὸ τοὺς Ῥίζοσπάστες, καὶ ἀπαρτημένοι τῶρα στὸν ἑαυτόντους, χωρὶς γνώριση τῶν πραγμάτων καὶ χωρὶς νὰ καταλαβαίνουν ποῦθε τοὺς ἔρχεται ἡ Ἀπάτη, καὶ ποῦθε ἡ Ἀλήθεια, θὰ ἔρῃσκονται βέβαια εἰς ἀμηχανίαν.

Ἄν πραγματικῶς ᾔῃ αἰσθημα φιλοκαλίας στὴν κοινωνία, οἱ τίμιοι νοήμωνες τῆς κοινωνίας ἄς πάρουν ἅπαντούτους τὸ ἔργο τοῦτο· ἐπειδὴ καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ τάξη ἐκείνη ποῦ ἔχει χρεία γι' ἀναθροφή πρέπει ν' ἀναθραφῇ ἀπὸ τίμιους νοήμονας· καμμία ἀμφιβολία ὅτι οἱ ὄχλοι δὲν πρέπει νὰ ἀφεθοῦνε περσσότερο στὴ διέφθυνση τῶν Γαλιότων.

Ἐξεναντίας, ὁ ὄχλοςμας πρέπει ν' ἀπαρτήσῃ ὅλως-δ-όλου τοὺς Ῥίζοσπάστες, καὶ νὰ λησμονήσῃ, καὶ νὰ ξεμάθῃ ὅλα ὅσα ἔμαθε μ' ἐδαύτους, καὶ νὰ ξανάμπῃ σὲς ἐργασίεσσι. Τοῦτο θέλ' εἶν' ἓνα πρῶτο καὶ προπαρασκευαστικὸ βῆμα πρὸς τὴν πρόοδο· ἐπειδὴ, κάθε ἀνθρωπος πρέπει νὰ ἀναθρέφεται εἰς τὸν κύκλον, καὶ διὰ τὸν κύκλον τῆς κυνωνικῆς θέσεώς του.

Ἄν ὁ Ῥάφτης ξαναβάλῃ στὸ ψαλίδι καὶ στὸ βελόνι τοῦ ἐκείνου τὸν πόθο ποῦ ἔως τώρα ἔβαλε στὴν Ἑνωσὴ καὶ στὴν Ἐξωσὴ, θέλει μᾶς δίνει στὸ ἐξῆς καλὰς βελάδες, ἀντιτα γιὰ κακὰς ὁρμήνιες.

Ἄν ὁ Τσαγγάρης συμμάσῃ πάλῃ τὸ νοῦτου στὸ τσαγγαρόσουβλότου, θέλει γιαιτρέψῃ καὶ τὰ πόδιαμας καὶ τὸ νοῦμας ἀπὸ τῆ βλάβῃ ποῦ καὶ στὰ δύο τοῦτα μᾶς ἔκαμε, ὄντες, δι' ἄσχυριζόμενος νὰ μᾶς ἐπιβάλῃ τὰς δοξασίεσσι περὶ Πατρίδος καὶ περὶ Ὀρησκείας, δὲν ἐπρόσεχε στὴ δουριάτου.

Ἐχωρὶς ἄς ξανάμπῃ στὸ χιτήματου. Ἐκεῖ θέλει

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εὔρει τὴν πηγὴν τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐδαιμονίας του. Τὸ
 ῥάδιον τῆς πολιτικῆς δὲν εἶναι γιὰ αὐτόνε. Οἱ ἄρχοντες
 τὸν ἐμπάσανε στὰ πολιτικὰ γιὰ νὰν τοὺς βοηθήσῃ νὰ
 ᾽ντύσουνε τὸν Ὑπασπιστὴ τοῦ Προέδρου, καὶ ὄχι γιὰ
 νὰν τοῦ κάμουν' καλὸ.

Ὁ λιάνης τοῦ δρόμου ἄς εὔρῃ κ' ἐκεῖνος ἓνα ἔργο τί-
 μο· γιὰτὶ μὲ τοῦτον τὸν τρόπο θέλει ὑπηρετήσῃ καλὴ-
 τερα τὴν Πατρίδα καὶ τὴ Θρησκεία, παρὰ ψευδορκίζον-
 τας, ἀταχτόντας, κλέφτοντας, μαχαιρόνοντας, καὶ κατη-
 γορόνταςμας γι' ἄθεους, γιὰτὶ δὲν τοῦ ᾽μοιάζουμε.

Εἰς ἓνα λόγο — Καθένας ἄς κάνῃ τὴ δουλιάτου καὶ
 ἄς ἔχῃ λιγότερη πρετέζα σὲ πράγματα ποῦ δὲν εἶναι
 ἡ δουλιάτου.

Τοῦτο πρέπει νὰ γένη· καὶ τότες ἐμεῖς, ἀνεξάρτητοι καὶ
 ἀνεπιρέαστοι, ἔμπορουμε νὰ λάβωμε τ' ἀνάλογα μέτρα
 διὰ τὴν ἀνάπτυξιν κάθε κλάδου βιομηχανίας, καθε πη-
 γῆς δημοσίου πλούτου, δημοσίας ὕλικῆς καὶ ἡθικῆς κα-
 λητερέψεως· ἐπειδὴ, ἕως ὅτου ὁ ὄχλος ἐπιβρεάζει τοὺς
 Κυβερνοῦντας, ἡ ἐπὶβροιά του θέλει ἐμποδίζει πάντα νὰν
 τοῦ γένη καλὸ, ἡ ἐπὶβροιά του θέλ' εἶναι πάντα ὀλέθρια
 σ' αὐτὸν καὶ στὴν κοινωνίαν ἐν γένει. (Ἀκολουθεῖ.)

Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΣΤΑΣΗ.

Ὁ ἄνθρωπος ὁποῦ, στυριγμένος εἰς τὴ συνείδησή του,
 ἐξετάζει τὰς περιπετίεσ του, τὰς ἀναλύνει, τὰς κρίνει, καὶ
 τοὺς δίνει τὸ βάρος ὁποῦ τοὺς πρέπει, ἐκεῖνος ὁ ἄνθρω-
 πος, στὴν περίστασιν, ὑποφέρει λιγότερον ἀπὸ τοὺς ἄλ-
 λους ἀνθρώπους.

Ἡ φυλακή! Ἡ τρύπα! Ναι, βέβαια· ἡ
 φυλακή, ἡ τρύπα, δὲν εἶναι οὔτε θέατρο, οὔτε πανηγῆρι.
 Ἐγὼ ὅμως, ἐστάθηκα κ' ἐγὼ δύομισι μῆνες στὴ Τρύ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

πα, καὶ ξέρω νὰ 'μιλήσω, καὶ ἔρχομαι νὰ 'μιλήσω
ἐπὶ Κ α θ έ δ ρ α ς γιὰ δαύτη.

Ἡ Τρύπα· δηλαδή, ἓνα μικρὸ καὶ παστρικὸ κελάκι.
Ὅταν μ' ἐπρωτοκλείσανε μέσα, ἐκύτταξα τριγύρω μου
καὶ εἶδα πῶς, τὸ καλῆτερο ποῦ ἐμπόρῃα νὰ κάμω ἦτανε
νὰ 'γδυθῶ νὰ πέσω ὁ Κάρλος δωδέκατος ἔμεινε
δ έ κ α μῆνες εἰς τὸ κρεβάτι χωρὶς ὀρρώστια κ' ἐκεῖνος!
Μιά φορὰ στὸ κρεβάτι, ἡ σκέψη μου ἐρχότουνε ἀφ' ἐαυ-
τοῦτης, ἀνέξοδη καὶ ἀκοπίαστη.

« Ἐδῶ, πα' νὰ 'πῃ, » ἔλεγα μὲ τὸ νοῦμου, « εἶμαι
λογάται βαλμένος γιὰ νὰ παιδευτῶ! . . . αἱ! ἄς παιδευ-
τῶ! . . . μὰ γιὰ ποιὸ ἐγκλήμα; Γιὰ ὀνειδισμούς. Ἐγὼ
ἔβρισα τὸ Λομπάρδο. »

« Ἀναγνωρίζω στὴν κοινωνία τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὲ
κρίνῃ καὶ νὰ μὲ παιδεύῃ· ἀλλ' ἐμὲ πάλε μοῦ μένει τὸ
δικαίωμα, ἀφοῦ ὑπῆκουσα τῇ διαταγῇ της καὶ ἦλθα στὴ
φυλακὴ, νὰ κρίνω τὴν κρίση τῆς κοινωνίας, καὶ, ἂν τὴν
εὕρω ἀδίκη, νὰ κάμω ὥστε ἡ Τρύπα τούτη νὰ γένῃ μία
κάμαρα παραχωρημένη σ' ἐμὲ γιὰ τέσσαρους μῆνες,
χωρὶς 'νοῖκι, καὶ μὲ δούλεψη χάρισμα. »

« Ἡ συνειδήσή μου μ' ἐλευθερώνει. Πολὺ εὐκόλο νὰ
μ' ἐλευθερώνη καὶ ἡ συνείδηση τῶν Κριτάδωνέμου
Ἡ συνείδηση τοῦ Λομπάρδου μ' ἐλευθερώνει βέβαια· τὸ
'ξέρω Μένει λοιπὸν τὸ Κελάκι τοῦτο χωρὶς ἐγκ-
λήμα! Ἀδειανὸ ἀπὸ ἐγκλήματα, ὀλητου ἢ χωρητικό-
τητα μένει 'δικίμου! Ἀρκετὴ γιὰ ἓναν ἄνθρωπο μονα-
χόνε Καλὸ Κελάκι ποτὲ στὸν Ταφιὸ δὲν
ἔλαβα ἔτσι ἓνα, καλὰ φτιασμένο καὶ παστρικὸ! μικρὸ,
ἀλήθεια, μὰ, γιὰ ὅσο μικρὸ καὶ ἂν ᾔηναι, ὅταν ᾔμαι στὸ
κρεβάτι, ἐμπόρῃα νὰ δανείσω τὰ δύο τρίτα τοῦ Κελιοῦ,
καὶ νὰ μοῦ μείνῃ πάντα καὶ τόπος ἀρκετὸς γιὰ νὰ ξεν-
τόνωνμαι ὅσο θέλω Στὸ σπῆτιμου μιά φορὰ εἶχα
τὸ Γραφεῖονμου σὲ μιά κάμαρα τόσο μικροῦλα »

Ναί, μὰ, ἡ κάμαρα ἐκεῖνη ἦταν' πουλιὸ φιλή.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀκοῦς διαφορὰ ! . . .

« Ναι, μὰ, σ' ἐκείνην τὴν κάμαρα εἰσуне παντελεύ-
θερος νὰ ῥμπαίνης ὅταν ἤθελες, καὶ νὰ ῥγαίνης ὅταν ἤ-
θελες· ἐνῶ ἐδῶ θὰ ῥμπαίνης ὅταν θέλῃ ὁ φύλακας, καὶ
νὰ ῥγαίνης μόνον ὅταν θέλῃ ἐκεῖνος. » Εἶπε πάλε ὁ
Πειρασμός.

« Ποῦ θὰ ῥπῃ, εἶπα ἐγὼ, χρειάζεται νὰ γένη μιὰ ἐρ-
γασία. Χρειάζεται νὰ κάμω ὥστε ἡ θέληση ἡ ῥδικήμου
νὰ ἀντιρκίξῃ μὲ τὴ θέληση τοῦ φύλακα, καί, μιὰ φορὰ
καρμομένο τοῦτο, ἐγὼ θέλει ῥμπαίνω ὅταν θέλω, καὶ θέλει
ῥγαίνω ὅταν θέλω. Ἔτσι, θέλει εἶμαι παντελεύθερος ὡς
κ' ἐδῶ. »

Γιὰ ὅσο παράξενη ῥμπορεῖ νὰ φαίνεται μιὰ τέτοια φι-
λοσοφία, ἀς ἤμασθαι ὅμως βέβαιοι πῶς τὰ περισσό-
τερα ἀπὸ τὰ κακάμας, μὰς τὰ κάνει τέτοια ἡ ῥδέσμας· ἡ
σκέψημας ἀκολούθως ῥμπορεῖ στὴν περίσταση καὶ νὰν τὰ
ξεκάνῃ.

Τὸ μόνον ἔγκλημα εἶναι βέβαια π ρ α γ μ α τ ι κ ὀ
κ α κ ὀ· εἶναι τέτοιο ἀφεαυτοῦτου· καὶ ἡ σκέψημας δὲν
ἤθελε ῥμπορέσει νὰν τὸ ξεκάμῃ· ὥττε καὶ τὴν ἀντικρί-
ζουσάτου ποινὴ δὲν ἤθελε ῥμπορέσει νὰν τὴν οὐδετερόση
ἡ σκέψη. Ἀλλὰ, λείποντας τὸ ἔγκλημα, ἐμεῖς μένουμε
ἀνότεροι τῆς ποινῆς· λαβαίνουμε ἐξουσίαν ἀπάνουτης·
τὴν κρίνουμε, καὶ στὴν κρίσημας, ἀν τὴν ὑποθέσωμε δι-
ηρημένη σ' ἑκατὸ μερτικά, τὰ ἐνενήνταενιά ῥσως τὰ
ῥρίσκουμε ῥδανικά κ' ἀπορρῥίψημα.

Τὸ καταλαβαίνω κ' ἐγὼ· ὁ Λομπάρδος, στὴ θέση τὴν
ἐδικήμου, ἤθελε πλακοθεῖ σὲ τούτην τὴν τρύπα, πάρα
πολὺ χαμιλὴ γιὰ τὴν κουφότητα τῆς ψυχῆςτου, πάρα
πολὺ στενόχωρη γιὰ τοὺς ἐλέγχουςτου. Ἐγὼ σὲ τούτην
τὴν τρύπα εἶμαι στὸ κέντρομου ! Ἀν ἡ κοινωνία μ' ἔχη
στὴν τρύπα ἐπειδὴ ἐπάσχισα νὰν τὴν ἐλευθερώσω ἀπὸ
τὰ χέρια ἐνὸς λαοπλάνου, ἡ κοινωνία μ' ἀδικῆσε
Γι' αὐτὸ τοῦτο ἡ κοινωνία ἐταπεινώθηκ' ἐνώπιόνμου . . .

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

μου χροστάει τὴν ἐπανάρθωσιν τοῦ ἀδικήματός της! . . .
ἐγὼ, μέσαθε ἀπὸ τὴν τρύπα, εἶμαι ὁ πιστότης της! . . .

ΓΙΑΤΙ ΒΡΙΚΟΛΑΚΙΑΖΟΥΝΕ ΟΙ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΙ.

Ἄποθαμένος, λέει, ἓνας Φιλάργυρος, ἐκατέβηκε στὸ ἀκροπόταμο τῆς Στυγὸς· ἐπιθυμώντας νὰ περάσῃ στὸν Ἄδην μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους ὁποῦ ἐπροσμένανε. Ὁ Χάρων τοῦ γυρεύει τὸ ναῦλοτον, καὶ μένει ἐκστατικὸς βλέποντας τὸ φιλάργυρο νὰ ριχθῇ στὸ ποτάμι, καὶ νὰ περάσῃ κολιμπηστά, γιὰ νὰ μὴν ἔξοδέψῃ ἓνα ὄβολο! Ἄλλ' ἰδοὺ ὅλος ὁ Ἄδης ἐπαναστατεῖ ἐναντίοντου, διὰ τὸν νεοτερισμὸν τοῦτον, ὁ ὁποῖος ἐζημίονε τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ Ἄδου. Τόνε πιάνουνε. Οἱ Κριτάδες γυρεύουνε μὲ τὸ νοῦτους μίαν ποινὴ παραδειγματικὴ καὶ σκληρὴ, καὶ προτείνανε διάφορες. Ἐκείνη τοῦ Προμυθέως . . . τῶν Δαναίδων . . . τοῦ Σίζυφου . . . « Ὅχι, λέει ὁ Μίνως, πρέπει νὰ σκαφιστοῦμε κάτι τί ἀκόμῃ σκληρότερο. Πρέπει νὰν τόνε στείλωμε πίσω στὸν Κόσμον νὰ ἰδῇ τοὺς κληρονόμους του πῶς τὰ πετοῦνε τὰ συναγμένα του! . . . »

Νὰ γιατί βρικολακιάζουνε οἱ φιλάργυροι! . . .

Hume.

Εἰδοποιῶ τοὺς Ζακυνθίους Συνδρομητάς μου, ὅτους ἀπατημένους ὕστερῃσα τώρα ὕστερα ἀπὸ τὰ φύλλα μου, ὅτι, ἓνα Μπουσολότο, παιγμένο μ' ἐπιτυχίαν στὸν Τόπον, ἐμπόρεσε νὰ μὲ κάμῃ νὰ πιστεύσω ὅτι, διάφοροι ἀπὸ αὐτοὺς μοῦ ἐπιστρέφανε τὰ φύλλα μου, γράφοντες ἀπάνου σ' αὐτὰ, πότε ἓνα ἀπαράδεχτον, καὶ πότε ἓνα ἀπλοῦν ἐπιστρέφεται! . . . Ἐσχεπασμένο τώρα τὸ Μπουσολότο, προσκαλεσθε τοὺς συνδρομητάς μου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

μητάς μου τούτους νὰ μοῦ εἰποῦν' ποῖα ἀπὸ τὰ φύλλα μου
τοὺς λείπουν', διὰ νὰ τοὺς τὰ στείλω πάραυτα.

Τὸ δὲ ν-κ α τ α δέ χ ο υ μ α ι τοῦ Κυρίου Λομ-
πάρδου δὲν ἔχτεινεται ἕως εἰς ἐτοῦτα τὰ μέσα, τὰ ὅ-
ποῖα ὁ Κύριος ἐκεῖνος, ὡς φαίνεται, καταδέχεται.

Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α

Γνωμικὸ Πρῶτο. Μοῦ φαίνεται πῶς ἐκάνετο καλὰ νὰ
ἐπληρώσετε τὴ συνδρομή σας.

Ἀλλὰ δευτερεύοντα,

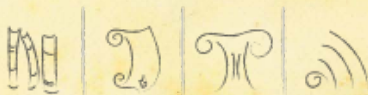
Ὅποιος πιάνει τὸν κλέφτη ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἔχει νὰ φο-
βηθῇ γιὰ τὴν ὑπαρξή του· μὰ εἶναι ἴσια-ἴσια γιὰ τοῦτο
ποῦ οἱ ἄλλοι πρέπει νὰν τοῦ μένουν' ὑπόχρεοι.

Τὸ νὰ πασχίζῃ κανεὶς νὰ κρύπτῃ τὸ σφάλμα του εἶν'
ἓνα δεύτερο σφάλμα.

Κανεὶς δὲν πρέπει νὰ ἑντρέπεται νὰ διορθόνη· ἔνα
σφάλμα ποῦ δὲν ἐντράπηκε νὰ κάμῃ. Lamé Fleury.

Ὁ Ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΑΝΔ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « ΗΪΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ. » 1860.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ